

Social Cohesion and Development

Vol 5, No 2 (2010)

Τιμητικό Δίπλωμα στην Καθηγήτρια Κούλα Κασιμάτη

[Χωρίς] [Όνομα]

doi: [10.12681/scad.8960](https://doi.org/10.12681/scad.8960)

Copyright © 2016, [Χωρίς] [Όνομα]

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

[Όνομα] [Χωρίς]. (2016). Τιμητικό Δίπλωμα στην Καθηγήτρια Κούλα Κασιμάτη. *Social Cohesion and Development*, 5(2), 185–186. <https://doi.org/10.12681/scad.8960>

Τιμητικό Δίπλωμα στην Καθηγήτρια Κούλα Κασσιμάτη

Στην διάρκεια της Διεθνούς Ημερίδας που διοργάνωσε η Επιστημονική Εταιρεία για την Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη στην Αθήνα στις 14 Δεκεμβρίου 2010 με θέμα «Οι μετανάστες στην ελληνική κοινωνία. Ζητήματα κοινωνικής ένταξης και ανάπτυξης» τιμήθηκε η ομότιμος καθηγήτρια του Παντείου Πανεπιστημίου κα. Κούλα Κασσιμάτη με τιμητικό δίπλωμα για την συμβολή της στην επιστημονική έρευνα του φαινομένου της μετανάστευσης στην Ελλάδα.

Απόσπασμα από την προσφώνηση του καθηγητή Θ. Σακελλαρόπουλου:

«... Η Επιστημονική μας Εταιρεία αποφάσισε να τιμήσει την καθηγήτρια κ. Κούλα Κασσιμάτη ένα πρόσωπο το οποίο έχει συμβάλλει με τρόπο μοναδικό και από πολύ ενωρίς στην έρευνα του μεταναστευτικού φαινομένου στην Ελλάδα. Η κ. Κασσιμάτη είναι συνάδελφος, φίλη, δασκάλα. Συνυπάρξαμε και συνεργαστήκαμε πάρα πολλά χρόνια στο Πάντειο Πανεπιστήμιο στην διδασκαλία, σε έρευνες, συνέδρια, ημερίδες, επιτροπές, ακαδημαϊκές δραστηριότητες. Η κ. Κασσιμάτη συνέβαλε ουσιαστικά στην πρόοδο των κοινωνικών επιστημών στην Ελλάδα με πρωτότυπες εργασίες της στα πεδία της βιομηχανικής κοινωνιολογίας, της κοινωνικής στρωμάτωσης και επαγγελματικής κινητικότητας, των ποιοτικών μεθόδων έρευνας και του σχεδιασμού της κοινωνικής πολιτικής. Θέλουμε ως Επιστημονική Εταιρεία να τιμήσουμε το έργο της κυρίας Κασσιμάτη. Ένα έργο πολυσύνθετο: διδακτικό, ερευνητικό, επιστημονικό και μια εργογραφία πάρα πολύ μεγάλη. Η κυρία Κασσιμάτη έχει γράψει ή εκδόσει περί τα δεκαεπτά βιβλία, πλήθος άρθρων, περίπου διακόσια εξήντα τον αριθμόν, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, έχει συμμετάσχει σε πάρα πολλές επιτροπές του Υπουργείου Παιδείας, επιτροπές Πανεπιστημίων, έχει επιβλέψει σημαντικές διδακτορικές διατριβές και πολλοί πρώην μαθητές της έχουν διακριθεί στα πανεπιστήμια και σε ερευνητικά κέντρα. Υπήρξε για πολλά χρόνια Διευθύντρια του ΚΕΚΜΟΚΟΠ, ερευνητικού Κέντρου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο με εξαιρετικό έργο στο πεδίο της κοινωνικής πολιτικής. Πάνω απ'όλα όμως είναι φίλη και συνεργάτιδα η οποία η οποία διδάσκει ακαδημαϊκό ήθος, επιστημονική συνέπεια και προσωπική ακεραιότητα. Ήταν και είναι πάντα δίπλα μας, στο Πανεπιστήμιο, την Επιστημονική Εταιρεία και στο περιοδικό, την Κοινωνική Συνοχή και Ανάπτυξη. Είναι σήμερα παρούσα εδώ και θα θέλαμε να την τιμήσουμε με αυτό το ελάχιστο δείγμα αγάπης και σεβασμού, αυτό το τιμητικό δίπλωμα. Αγαπητή Κούλα θα ήθελα εκ μέρους της Επιστημονικής Εταιρείας και της Επιθεώρησης να σου εκφράσουμε τις πιο θερμές ευχαριστίες μας, για όλα όσα έχεις κάνει και κάνεις για το Πανεπιστήμιο, την έρευνα, για εμάς...»

Απόσπασμα από την απάντηση της Καθηγήτριας Κ. Κασσιμάτη:

«....Επιθυμώ να ευχαριστήσω την Εταιρεία και τον φίλο Θόδωρο Σακελλαρόπουλο που είχαν αυτήν την πρωτοβουλία να με τιμήσουν. Δεν θεωρώ ότι αποτελώ το μοναδικό πρόσωπο που έχει ασχοληθεί με την μετανάστευση. Υπάρχουν πάρα πολλοί και πολλοί άξιοι, ίσως και αξιότεροι από μένα. Θα ήθελα μόνο να κάνω μια πολύ μικρή αναδρομή, όταν ξεκίνησα το 1963 στο Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών που κάναμε την πρώτη έρευνα για μετανάστευση και αφορούσε τους εσωτερικούς μετανάστες από την Πάρο και από τα Γιάννενα. Έκτοτε μπλέχτηκα με αυτή τη θεματολογία και αυτό που μπορώ να διαπιστώσω είναι η μετατόπιση του ενδιαφέροντος. Εκείνη την εποχή η Ελλάδα ήταν πρωτοπόρος, θα έλεγα, στην εκροή μεταναστών, κυρίως προς την Δυτική Ευρώπη αλλά και υπερ-

πόντια και οι έρευνες, όσες ξεκινήσανε τότε και όσες έγιναν, σαφέστατα ήτανε προσανατολισμένες προς τα αίτια της μετανάστευσης και προς τις συνέπειες που είχε και για τον μετακινούμενο και για την χώρα μας. Μετά το 1990 έχουμε μια μετατόπιση και οι έρευνες πια εντοπίζονται στους ξένους μετανάστες που η Ελλάδα από χώρα αποστολής μεταναστών έγινε χώρα υποδοχής μεταναστών, και βεβαίως είναι διαφορετική και η θεματολογία, είναι προβλήματα ένταξης και συνεπειών που υπάρχουνε στην ελληνική κοινωνία και στους ίδιους τους μετανάστες. Σήμερα γίνονται πάρα πολλά, χωρίς όμως συντονισμό, με πολλές επικαλύψεις και με, αναγκαστικά και με πολλά κενά, εφόσον πουθενά δεν υπάρχει μια καταγραφή που να ξέρουμε ακριβώς το τι γίνεται. Έχω μια αίσθηση ότι γίνεται μια φοβερή σπατάλη δυνάμεων και χρημάτων με αμφίβολα αποτελέσματα. Δεν υπάρχει ένας φορέας ο οποίος θα κρίνει και το αποτέλεσμα της ερευνητικής προσπάθειας πόσο έγκυρο είναι και αυτό επίσης έχει μια σημασία και εν πάση περιπτώσει το δεύτερο σκέλος είναι ότι η πολιτεία και όσοι βρίσκονται σε κέντρα λήψεως αποφάσεων καθόλου δεν τους ενδιαφέρει το ερευνητικό αποτέλεσμα. Είναι κρίμα η ίδια η πολιτεία να αναθέτει κατά καιρούς σε διάφορους φορείς να κάνουνε έρευνα και αυτή η έρευνα να μπαίνει στο συρτάρι. Θα φέρω έτσι ένα παράδειγμα γιατί είναι πολύ, θα έλεγα ενδεικτικό. Κάποτε το Υπουργείο ανέθεσε στο Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών μια έρευνα για την κατανομή του εισοδήματος, πάρα πολύ βασικό project - πρόγραμμα και θα έλεγα ότι είναι και η υποδομή για όποια άλλα ερευνητικά προγράμματα θέλουμε να κάνουμε όταν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως μια αρνητική μεταβλητή των επιμέρους αν θέλετε εκβάσεων και θεμάτων. Έγινε η έρευνα με πάρα πολύ κόπο, βγήκε ένα δημοσίευμα και ούτε το Υπουργείο που την παρήγγειλε, ούτε τα συνδικάτα στα οποία πήγε, χρησιμοποίησανε αυτά τα στοιχεία για να θεμελιώσουνε πολιτικές τις οποίες θέλανε να εφαρμόσουνε. Απολύτως τίποτα. Ξοδευτήκανε την εποχή εκείνη μιλάμε 20 χρόνια πριν, διακόσια εκατομμύρια και αυτά πήγανε στράφι. Δεν βγήκε ένας να πει ότι δεν είναι έρευνα καλή, γιατί θα μπορούσε κάποιος να πει ότι τα αποτελέσματα εν πάση περιπτώσει δεν μας ικανοποιούν. Δεν υπήρχε καμία απολύτως αντίδραση. Πολύ παλιότερα ανάλογο θέμα είχε γίνει με το τρίτο εκπαιδευτικό πρόγραμμα που είχε πληρώσει η Διεθνής Τράπεζα στην Ελλάδα και ο αρμόδιος υπουργός δεν είχε καταλάβει ότι τελείωσε η έρευνα και έχουνε δώσει τα αποτελέσματα και ας είχαν δουλέψει μια πλειάδα επιστημόνων με πολύ καλά αποτελέσματα σε επίπεδο, αν θέλετε, εφαρμοσμένο. Λοιπόν, αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Πάντως η μετανάστευση θα είναι ένα θέμα που θα μας απασχολεί και είναι ευχάριστο που και η Εταιρία αυτά τα θέματα τα προάγει, διότι βλέπω μπροστά μας να, συνεχώς να πληθαίνουν οι μετανάστες και τα προβλήματα με τα οποία αναγκαστικά τους συνοδεύουν γιατί είμαστε μια χώρα μικρή, με τεράστια δικά μας οικονομικά προβλήματα τα οποία επιτείνονται βέβαια ακόμα περισσότερο όταν έρχονται και άλλοι ξένοι....»